

HORITZO

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Redacció i
Administració
C. Hernández 15, pral.

No es retornen els
originals

Preus de Subscripció

Fora (6 exemplars tri-
mestres) 1'10 pessetes
Número solt 0'15 ptes

Dels articles signats en són
responsables llurs autors.

Els germes de la llegenda negra

*«T'han parlat massa dels teus herois
i dels qui per la pàtria moren,
les teves glòries i els teus records,
records i glòries, només de morts...»*

Maragall, «Oda a Espanya»

I

Què és Espanya? Què representa Espanya? Què ha estat? Què ha representat en el concert de la civilització universal? Hi ha múltiples contestacions a aquestes preguntes que s'erigeixen en altres tantes interpretacions sobre el valor de la raça, cultura, civilització espanyola dintre la història del món. Les nostres oïdes, però, han estat ben domades per a escoltar-ne només que una; tots coneixem de sobres la interpretació podríem dir-ne patriòtica (?), oficial, burocràtica i xovinista. Una educació tan grollerament falaç com insistentment perfidiosa, una atmosfera d'artifici, un pseudopatriotisme absurd, han anat introduint en els cervells les idees de grandesa, d'heroisme, de potència, de lleialtat, de transcendència, com un patrimoni riquíssim immanent a Espanya en el decurs de tota la seva vida, com un privilegi que ha planat, infalible, sobre les gestes de totes les nostres generacions. I els oriflames d'un llenguatge massa sonor han anat cantant, any darrera any, segle darrera segle, l'eterna salmòdia que enclou tota la història d'Espanya: «que havia sabut perdre heroicament...» I s'ha complert la llei psicològica del mentider que acaba creient les seves pròpies mentides.

Aquesta és doncs, la que anomenarem interpretació espanyola de la civilització d'Espanya; però al costat d'aquesta n'han sorgit d'altres, i les que de moment ens interessin són les valoracions estrangeres, i molt especialment la més

característica i estesa, que és la que hom ha convingut en denominar «llegenda negra», que ací ha rebut l'afegitó d'anti-espanyola.

Què s'entén per llegenda negra anti-espanyola? La llegenda negra representa l'estat d'esperit creat a l'estranger, d'aversion, de menyspreu i de burla del caràcter, de les institucions, de la cultura espanyola; l'ambient pel qual no s'atribueix a Espanya la més mínima solvència moral ni intel·lectual, ambient creat i propagat per descripcions grotesques de les nostres costums, per impressions inserides per estrangers, que viatgen per Espanya, han propalat després pels seus països; la negació de què els espanyols puguin presentar en el seu haver qualsevol manifestació de civilització, i la creença de què constituïm «des del punt de vista de la tolerància, de la cultura i del progrés polític, una excepció lamentable dins del grup de les nacions europees. En una paraula, s'entén per llegenda negra, la llegenda de l'Espanya inquisitorial, ignorant, fanàtica, incapaç de figurar entre els pobles cults, disposada sempre a les repressions violentes, enemiga del progrés i de les innovacions» (Juderias). L'animadversió que fa afirmar a Guizot que la Història Universal és pot escriure sense comptar per res amb Espanya; que fa preguntar a Masson de Morvilliers: «Què es deu a Espanya? Des de fa dos, quatre, deu segles, què ha fet per Europa?»; que fa dir a qualsevol Dupré, Smith o Müller que l'Àfrica comença als Pirineus.

Quin valor té aquesta posició? Això és el que ens interessa escatir. De moment, però, cal recordar que no hi ha efecte sense causa.

JORDI DEVOR

(Continuarà)

Noticiari

Continua oberta la subscripció pro presos cassanencs.

Actualment es troben encara detinguts els Srs. Lluís Adroher i Hermenegild Roura.

Podeu fer la vostra aportació, fent l'entrega a un dels redactors d'aquest periòdic.

* * *

Durant aquesta quinzena s'han traslladat novament a Barcelona, diverses vegades, una Comissió de l'Ajuntament, Sr. Jutge i representants d'entitats cassanencs per tal d'interessar-se pels detinguts.

Els resultats, per ara, no són pas del tot satisfactoris.

* * *

Durant la setmana passada es procedí a la recollida de firmes per a cursar una instància a l'Ajuntament d'aquesta vila, per tal de que derogui els acords presos per anteriors Ajuntaments referents a la restricció dels tocs de campanes de la parròquia i l'obertura de la capella del cementiri.

Així mateix, hom demana en l'esmentat escrit que es procedeixi a la clausura de les cases de prostitució existents en la nostra vila.

Aquest escrit fou lliurat a l'Ajuntament el dia 19 del passat mes de Novembre.

* * *

Diumenge passat es celebraren balls en els centres Unió Republicana i Federal.

* * *

Per la Guàrdia Civil fou clausurat el local de la Federació obrera «El Porvenir».

El nostre amic Marian Pascual ha obtingut per oposició la beca «Pere Virgili» de la Facultat de Medicina de Barcelona.

La nostra felicitació.

* * *

El nostre amic i notable jugador de futbol, Josep Pagès, que formava fins ara en els rengles del Girona F. C. ha firmat pel F. C. Barcelona.

El felicitem per tan assenyalat com merescut ascens en la seva carrera i ens en felicitem com a cassanencs.

Polítiques

El dia 23, divendres, els Diputats d'aquesta circumscripció Srs. Vallès i Pujals i Carreres i Artau, del partit «Lliga Catalana», visitaren aquesta població per tal de canviar impressions amb els correligionaris d'aquesta.

* * *

El Centre Republicà Federal, celebrà el passat dia 25, reunió general extraordinària, acordant la reforma de l'article 18 dels seus estatuts.

L'article ha quedat reformat de la següent manera: «Al presentar-se eleccions, els socis vénen obligats a votar una candidatura republicana, podent però escollir lliurement la que s'adigui més a les seves conviccions.

Aquesta societat no podrà pendre l'acord d'adherir-se a un partit ni a cap tendència, encara que només sigui en forma circumstancial, sense que així s'acordi en reunió general convocada a l'efecte, essent vàlid aquell acord únicament en el cas de què sigui pres per majoria absoluta de socis que formen la societat.

Per a procedir a la reforma o adició d'articles d'aquests estatuts que facin referència a qüestions d'orientació política de la societat —àdhuc, el present article— també serà necessari que això es faci en la forma i condicions assenyalades en aquest article.

Segell pro Infància

Hem rebut amb prec de publicació el següent comunicat:

El Comitè Directiu Central del «SEGELL PRO INFANCIA» ha quedat constituït en la següent forma:

President	Antoni Miracle Mercader
Vice-President	Cesàreo Argilés Ruiz
Tresorer	Alexandre Bosch Catarineu
Secretari	Josep Rocarol Faura
Vocals	Enric Ferrer Portals
	Josep Carreras Coronas
	Carme Uriach Uriach
	Josep Perellada Faura
	Teresa Escubós Girona
	Jesús Samsó Vilalta

En prendre el nou Comitè possessió de llurs càrrecs es complau en saludar a tot el poble català i a la vegada que es fa el ferm propòsit de continuar amb tot d'alit l'obra empresa que tan de bé té de portar en les llars de Catalunya, per la salut dels infants i enfortiment de la raça, prega a tots els ciutadans hi vulguin col·laborar segons la mida dels seus mitjans, ja que com tota obra social i benèfica té d'ésser per a que assoleixi els resultats benèfics que cerquen, obra col·lectiva de tot un poble.

Així ho espera aquest Comitè Directiu Central que, comptant amb tots, té l'esperança de que la II Campaña del «SEGELL PRO INFANCIA» que aquest any començarà el dia 20 del proper desembre, superi amb escreix l'èxit de recaptació obtingut per l'anterior.

Immillorables

Timbres de Cautxú

Sistema patentat «FLEX»

IMPREMTA VILALLONGA

Aquest número ha passat per la censura

Joan Domingo Alemany

Advocat

Ofereix el seu despatx

Plaça del Moli, 2 principal

Girona

COMENTARI

EL TRACTAMENT FAMILIAR

per RICARD MESTRES

Sempre m'ha ferit l'oïda el sentir que un fill digui als seus pares «ve vostè. No m'hi he sabut avenir mai. La discussió — pacífica— tinguda amb un amic meu sobre aquesta qüestió, em suggereix dir-ne quatre mots a manca de cap idea millor a explotar.

Som-hi. Em deia l'amic que trobava que dir de vostè als pares era una cosa col·lossal i digna de lloa. Al demanar-li la raó del per què era tan col·lossal i tan lloable, em digué que aquest tractament —tan de «postín»—, a més de fer molt distingit, creava entre pares i fills una distància molt convenient. I que era, demés, un eficaç col·laborador per a la formació del respecte que hom deu als pares.

Al sentir que parlava de distàncies, vaig pensar de seguit que el meu contraopinant era home a l'aigua, i això que no presumeixo de dialèctic. I per això vaig emprendre'l. Es a dir, que en les relacions paterno-filials hi ha d'haver un tractament apte per a posar-hi distàncies? Quin disbarat! Jo considero —i crec que hi ha molt poca gent que pensi el contrari— que si en algun lloc no hi ha d'haver distàncies ni barreres que dificultin l'acostament deliciosament amistós de dues persones, aquest lloc és precisament la llar.

Hom no pot comprendre que hi hagi pares que es facin dir pels seus fills de vostè, que és un tractament que només el dono a persones que si els digués una altra cosa em mirarien malament. Hom no pot comprendre que hi hagi gent que tingui ganes de donar una dutxa d'aigua freda —el vostè— a les tèbies relacions familiars.

Per això veig en el fons de la cosa una mena de pedanteria i una intenció que encaixa perfectament amb la manera d'ésser dels nous rics. Digna de gent d'aquella que quan rep una visita, al seu nen o nena li fan recitar la Sonatina de Rubèn Dario, un tros de «tabla de multiplicar» (dos por cero cero, etc.) i es fan amoixar l'orella amb l'opulent VOSTE que la criatura diu amb la més bona fe.

Feu-vos soci de l'Ateneu

Immillorables

Timbres de Cautxú

Sistema patentat «FLEX»

IMPREMTA VILALLONGA

HISTÒRIES

per Ferdinand Barnés

Qui l'ha vist i et veu, indústria suro-tapera!

Tot canvia, és cert, però aquest canvi, ha estat més profund, radical, ràpid, que cap altre, i, a més a més, de conseqüències funestíssimes.

Quina diferència hi ha de la indústria suquera que jo vaig conèixer els primers anys de la meua vida, amb la indústria d'ara!!

* * *

Setanta anys enrera —quan jo tenia de set a vuit anys— érem majoria els infants que sortint d'estudi anàvem a escairrar carracs, començant així el nostre aprenentatge de l'admirable i admirat ofici de taper.

El meu amo em pagava quatre quartos per setmana. Aleshores la pesseta valia 34 quartos.

I posat a explicar coses de la indústria d'aquells temps, em proposo ressenyar a continuació, objectivament, només perquè hom se'n faci càrrec, algunes dades que jo crec interessants.

Llavors, —d'això fa 70 anys— la jornada de treball era de dotze hores i mitja.

Els carradors guanyaven un jornal de 10, 11, 12 i fins 13 rals. Més tard, els millors, els que tallaven Trefins arribaven als 14 rals.

Els tapers anaven a preu fet. Els tapers corrents: curts puntuts, curts grossos, curts regulars de 15 línies els eren pagats a 30 quartos i a pesseta el miler. Se'n deia «estamenya». La classe bona més corrent: curts-model, nomenats a Cassà curts-trefins, la feien els bons tapers a 6 rals el mil. En alguna fàbrica feien fer alguna partida de model de 20 línies de llargada a 2 ptes. el mil. Altres se'l venien en carrac com també el trefí petit, que en alguna casa el feien fer en buit (enrodonit), també a dues pessetes el mil. Els trefins grossos, ja que es feien sempre en buit, es pagaven a 10 rals el mil.

Aquesta última classe augmentava els ingressos dels tapers. Llàstima que durava poc. Molts amos els feien fer vuit o quinze dies abans de la festa major, i així hom podia concórrer a les diversions amb la butxaca una mica més proveïda.

En aquell temps no es parlava encara de primera curta. Va començar pels volts de l'any 80, a fer-se'n alguna, amb reserva, d'amagatotis, perquè no se n'interessin els compradors.

Es feia alguna altra classe com «Defas», (tomanyins) nomenat a Cassà «topeta llarga». Aquestes classes es venien en carrac.

Els tapers principiants feien una

classe que se'n deia «Cues de garça», pagades, per fer-les, de 4 i mig a 5 rals per mil. —9 sòus catalans, se'n deia—.

Dels taps i carracs que sortien de la primera curta que no arribaven a 10 línies de corona, en deien a Cassà «Xanes»; de les reballes i més petits, «moyencs» i de lo més dolent: baixos-fins i comuns, dels quals el fabricant se'n desembarassava a qualsevol preu: 2 o 3 rals el mil. Preu més baix que el de fer-los.

Venia que, de tant en tant, es demanaven uns taps molt grossos que en deien «Bohetas» de 30 i més línies de llarg per més de 20 de corona. Crec que es pagaven 6 ptes. per mil, per fer-los.

Els desperdiciis, nomenats trossos i «palies» servien per fer bullir i toscar el suro. El que sobrava, ho donaven, i gràcies de trobar qui els ho tragués de casa.

Cap dona, a Cassà, intervenia en la fabricació de taps, per res.

No es coneixia tampoc cap màquina de fer taps.

* * *

L'entrada en joc de la màquina fou investida fatal per la nostra indústria. Els francesos, els nostres millors clients compradors s'espavilaren més de pressa que nosaltres. Després ja no tingueren tanta necessitat dels nostres taps petits, anant progressant amb la maquinària. En aquesta indústria, en aquells temps, estaven força atrassats

* * *

En temps de collita del suro els treballadors ajudaven el fabricant a entrar-lo i estibar-lo en el pati. En recompensa d'això eren obsequiats amb un berenar de sang i fetge, que s'esqueia a celebrar-se el dia de la matança del porc. D'aquesta tradicional festeta en la qual hi prenien part l'amo i la família en deien la «paiellada».

* * *

Quan un aprenent començava a fer taps, hi havia la costum —una mala costum— de fer-n'hi fer una bala (30.000 dels més flacs) de franc, a benefici exclusiu de l'amo. També era força corrent, que el taper novici pagués un berenar o dinar convidant a la família del fabricant i als seus treballadors.

* * *

Cada taper tenia un aprenent per «escairar» a la «clavia». Més tard, aquest passava a enrodonir a l'encaix, que ja és un començament de preparació per fer taps en buit.

Ara, gairebé no es troba un sol taper que faci taps a mà! La maquinària s'ho ha endut tot!

* * *

El caràcter del taper era alegre, facciós. No diré que fos amic de la disbauxa. Però hom sabia viure. Alternant el treball amb les arroçades, les pesqueres, les caceres, etc. etc.

A la botiga eren tots com veritables germans. Tant a la botiga com a la taberna, en lloc es parlava ni es coneixia pas molt, res de política. Només perdien l'aspecte pacífic, sense però deixar d'ésser-ho, quan s'embranchaven en discussions, que sovintejaven, sobre les dues orquestres-cobles locals. Que si la nova, que si la vella era la millor. Ambdues tenien els seus partidaris acèrrims que s'hi haurien jugat la pell.

De fàbriques de taps n'hi havia moltes de poc personal i encara molta part de la mateixa família. De les que podem dir-ne «grosses» n'hi havia a Cassà 6 o 7. A vegades, més que una fàbrica semblava l'estatge d'una massa coral. Donava gust de sentir aquelles cançons pastorils tan formoses i tan ben cantades, que ajudaven a passar bé les quatre llargues hores de la veïlla.

Aquesta primavera
un niu jo só trobat
un niu jo só trobat
en una riera
al «fondo» d'un prat.

* * *

Jo no'n sé conèixer
aquests petits ocells
aquests petits ocells
si en seran cardines
o bé passarells.
etc.

Aquests cants, a la fàbrica, il·luminada amb una colla de llums d'oli —cada taper en tenia un de penjat en un tronc, sobre l'estable— eren, no m'ho negareu pas, un bell espectacle, que molts de vosaltres que em llegiu no heu vist mai. Un bell espectacle que recordo amb melangia.

Sovint, també, els que tenien menys dalit, es dedicaven a explicar contes i rondalles, que no solament feien passar bé l'estona als grans, sinó que també eren motiu d'alegria per als petits aprenents. Aquesta feina, se la sabien repartir molt bé, un dia un, i l'altre un altre, tots els tapers, amb la col·laboració de l'amo que també era considerat com de la família.

Quina diferència de llavors amb ara! Ara, quan entren en alguna fàbrica, sobretot, les grans, sembla que arriben a un cercle de sord-muts.

* * *

Les converses versaven sobre projectes i organització per celebrar els dies

de festa, sobretot el Diumenge.

A l'hivern, alguns es posaven d'acord per anar a «caçar» caragols; altres a agafar ocells als «agranais» preparats a l'efecte; a buscar bolets si se'n feien; alguna cacera de conills, o de tudons o xixelles, amb barraca, etc.

A l'estiu els projectes eren per anar a pescar, amb preferència granotes i anguiles; o a agafar pardals i altres ocells.

I els dilluns, principalment, a la tarda, cançats del bregar del diumenge i molts ja des del dissabte a la nit, eren pocs els que anaven a treballar. Podem dir que ja llavors, els tapers, havien establert una mena de setmana anglesa.

Ara, tot és ben canviat! De tot el que acabo d'explicar-vos en queda ben poca cosa. La maquinària ho ha devorat tot.

En queda poca cosa d'aquells temps ditsosos! El record,... i algun sobrevivent, com jo, per a contar-vos-ho.

Josep Vidal Pagès

TALLER MECANIC

Servei de Taxis

Baixada de la Plaça

de J. Anselm Clavé n.º 3

CASSÀ DE LA SELVA

PESCA SALADA

FRUITES

LLEGUMS CUI TS

casa

TRESINA

FERMÍ GALÁN, 6

CASSÀ DE LA SELVA

TRIBUNA LLIURE

Quatre mots

CAMPANES

Ning, nang, ning, nang!!

—Qui és que toca campanes, tan a deshora?

Desvetllar-se i reaixecar una bandera, després d'haver passat unes eleccions municipals transcendents dormint els on dels justos i deixant fer als que ara, segons sembla, no comparteixen el seu criteri —en quant a procediments—, i aprofitar circumstàncies «propícies» com la present, és simplement —jo ho crec així— tocar campanes.

I tinc enès, que la recollida de firmes per alliberar les campanes i per clausurar els «antres de perdició» de la nostra vila, ha estat feta amb la prèvia declaració de què era hora de deixondirse.

El seu despertador ha estat doncs la política, els aconteixements polítics registrats recentment. És doncs aquesta, una qüestió política, d'oportunisme. I els organitzadors pertanyen tots a una tendència política determinada. Cercaven doncs un determinat resultat polític.

— Per què no han firmat aquell i l'altre, i l'altre, i l'altre i el de més enllà? No són catòlics? I ben fervents? Es clar que

en són. Qui pot negar-ho?

Però... no han firmat.

M'atreveixo a dir-vos que els organitzadors no han pas assolit el «quorum».

Em permeto recomanar als senyors que sembla que comencen ara a interessar-se —manifestant-ho— pel problema creat a l'establir-se les cases de «mala nota» locals, la lectura de l'escrit juiciós i ponderat que tractava d'aquest tema, publicat oportunament en aquest periòdic l'autor del qual signava amb el pseudònim «Ernest Delcàs».

Posar en pràctica el que ell indicava, si us plau, amb el major rigor possible, fóra una bella tasca. Fer altra cosa, entenc que és demostrar un franc desconeixement del problema, a unes ganèss terribles de no trobar-li una solució adequada.

El que acaben de fer alguns senyors sobre el paper, és, simplement, una propaganda eficaçíssima i gratuïta d'aquests negocis.

Creguin-me, senyors. Per fer-ho com ho han fet, valia més «no meneallo».

F. P. C.

El Cinema

KURSAAL:

SUBURBIOS i VERÓNICA

Heus ací un programa variat i que el contrast entre els dos films feia reeixit a més no poder. No fem, però, relacions i comentem les pel·lícules cada una per ella mateixa.

Suburbios. Victor Trivas, el director i autor de l'escenari d'aquest film tenia diversos camins per a explotar un mateix tema. Ens podia donar una pel·lícula poètica, prenent però el mot suburbi, més aviat en un sentit de barriada. Això potser l'hauria fet caure en la temptació d'imitar aquell 14 de Juliol de René Clair (és tan terrible la suggestió de les obres perfectes!) No ho ha fet, i no ens sap cap greu. Ha produït un film en el qual la tesi és molt feble i gastada (allò de l'abandonament dels fills). Però les escenes típiques són quelcom memorab'e. Hi ha una batalla entre apatxes que és tot un tractat de síntesi realista. En fi, totes les parts del film que tiren vers el tipisme són molt ben realitzades, i molt ben ambientades, encara que una fotografia més perfecta no hi desdiria pas gens. Remar-

quen uns primers plans de l'empedrat dels carrers que us obsessionen per la repetició.

Verònica. Pel·lícula a base de la simpatia d'una actriu, Francisca Gaal. Fer un film a base només d'un actor o una actriu és sempre perillós, si aquest actor o actriu no són realment excepcionals. Doncs bé, en aquest film assistim a la presentació d'una actriu veritablement única. Bellíssima. Intel·ligent i en possessió de tots els ressorts que ha de tenir una actriu cinematogràfica. Resumim: un bon film, gràcies a Francisca

Convalescents - Desganats

Una copeta del ranci aixeca l'esperit

Dolç - De paladar exquisit

Dóna gust a tornar-hi.

VI RANCI, per a les festes que s'apropen

Venda a 1'50 ptes. litre - Envàs a part
—AL FIRAL A can "PANÍS"—

Gaal, a la qual dedicarem, quan l'ocasió se'ns presenti, un extens comentari.

MODERN:

VILUDAS HABANERAS i LA HERENCIA

Tot el que hem dit alguna vegada dels films americans des d'aquesta secció podeu aplicar-ho a aquests dos, el primer del qual és una comèdia d'aquelles que us fan riure per força, perquè hom us posa davant dels ulls una tan gran quantitat d'embolics i trucs, que no podeu fer més que divertir-vos-hi. Sobre tot amb actrius com Joan Blondell i Glenda Farrell i actors com Guy Kibee i Frank McHugh. L'altra pel·lícula (La Herencia) és força carrinclona, encara que d'una carrincloneria que no us arriba a indignar, perquè hom hi veu Kay Francis (que és un pecat fer-li fer papers així) que ella sola us omplena la pantalla i us fa oblidar feres i defectes.

Es projectà en aquest local un sketx musical a càrrec de Carlitos Gardel. No parlarem de si canta bé o malament (jo trobo que el gènere argentí no el fa pas malament), però hem de dir que faria molt millor de cantar amagat, ja que així hom no veuria la cara que fa quan en aquell tango fa veure que es «carcajea», que n'hi ha per a fer-li un atemptat personal.

MICKEY MOUSE

Notes Municipals

Sessió 20 Novembre

Presideix l'alcalde Sr. Jubert i assisteixen a la mateixa els consellers Srs. Vilallonga, Puig, Esteba, Cassà i Roca.

S'aprova l'acta de l'anterior, la nota dels jornals de la brigada municipal des del dia 12 al 18 del corrent i el rebut de la Telefònica del mes en curs.

Es dona la conformitat a un plànol del Sr. Vicenç Vilà per fer obres a una casa del carrer de Pi i Margall.

S'aprova també el plànol presentat pel Sr. Pere Grau (pendent d'aprovació en les dues sessions anteriors).

Es llegeix una instància del Sr. Narcís Abellí demanant ésser baixa de contribució per rústega per tributar també per el mateix concepte per urbana.

El Sr. Josep Puig i Coney demana també el mateix per una altra finca.

S'aproven les dues instàncies.

Es dona compte d'una altra instància presentada pel Sr. Isidre Grau i Comas demanant es convoqui nou concurs pel servei de pompes fúnebres.

S'acorda que la Comissió de foment dictami sobre el particular.

El Sr. Jubert manifesta que s'han emprès noves gestions per aconseguir l'alliberament dels cassanencs que es

troben detinguts a Barcelona, i que sembla que amb aquestes s'obtidran bons resultats

El consistori es felicita de què aquestes gestions vagin per bon camí i confia que els detinguts es trobaran ben aviat a llurs domicilis.

S'han discutit altres assumptes que com que no consten a l'ordre del dia i s'han aprovat ràpidament no en podem informar degudament als nostres lectors.

Seguidament s'aixeca la sessió.

Sessió 27 Novembre

Presideix l'alcalde Sr. Jubert. Hi assisteixen els consellers Srs. Vilallonga, Rodà, Roca i Cassà.

S'aprova la nota dels jornals de la brigada municipal des del 19 al 25 del corrent i els comptes següents:

Rebut del mes d'Octubre del Diari de sessions del Parlament de Catalunya.

Rebut d'Hisenda sobre contribucions d'Utilitats dels tres primers trimestres d'enguany.

Nòmines de les estades del tercer trimestre a Establiments reformatoris, del menor Joan Fuyà.

Factura presentada pel Sr. Santiago Matas.

Es llegeix el padró de l'arbitri sobre construcció d'aceres.

Es llegeix el dictamen de la Comissió de Foment referent al servei de Pompes Fúnebres detallant les condicions a què han d'atendre's els que sol·licitin l'adjudicació de l'esmentat servei. S'aprova per unanimitat.

Es discuteix la conveniència de fer treure la terra posada al camí del "Vi Novell" pels Srs. Jaume Matas i Joan Caldas.

S'acorda per unanimitat comunicar oficialment als esmentats Srs. que treguin

la terra d'aquell lloc per considerar que lesiona els interessos dels veïns.

Es llegeix un ordre-circular de l'Excm. President accidental de la Generalitat dictant normes per la confecció dels Pressupostos per l'any 1935.

El Sr. Alcalde diu que com que en les normes assenyalades en l'ordre-circular es presentaren dubtes, a causa de la composició de l'actual Ajuntament es consultà el cas al Sr. Comissari de Girona, el qual ha contestat, en un comunicat que es llegeix, que l'actual Ajuntament no pot confeccionar el pressupost per l'any 1935, i que per tant s'haurà de prorrogar.

Es llegeix una instància dirigida al Sr. Alcalde per un nombre considerable de cassanencs.

El text d'aquesta instància és el següent:

Sr. Batlle de la Vila de Cassà de la Selva.

Els que firmen com veïns d'aquesta vila després d'esperar a què per iniciativa pròpia l'Ajuntament de la nostra presidència revoqués l'acord sectari d'un ajuntament anterior per el que va prohibir-se al Sr. Rector d'aquesta Parròquia el toc de campanes des de les set de la vetlla fins a les set del matí i a més dongués autorització al propi Sr. Rector de tornar al lloc corresponent l'altar de la Capella del Cementiri arbitràriament desmuntat, ja que a Girona, Barcelona, i demés poblacions d'importància encara ocupa el lloc de sempre i estimant que ja és hora de rectificar actuacions passades de trista recordança, us supliquem:

Proposeu a l'Ajuntament que dignament presidiu prengui els acords convenients a fi de què a la brevetat possible sigui donada satisfacció als sentiments catòlics de nostra estimada vila.

Així mateix supliquem també vegeu la manera de foragitar d'aquesta vila les cases de prostitució clandestines que per vergonya de tots fa un temps que actuen

Cine Modern

Diumenge 2 Desembre 1934

Tarda i nit

Un programa monstre

Tres èxits de
la temporada

Demaneu programes

Kursaal Cinema

Dissabte dia 1 i diumenge dia 2 de
Desembre

L'ESDEVENIMENT

més gran de l'any

Què serà?

DETALLS PER PROGRAMES.

en perjudici de la salut moral i material del veïnat.

Déu us guardi molts anys.
Cassà de la Selva 15 de Novembre de 1934

El Sr. Jubert manifesta que considera incorrecta la forma en què ha estat redactada aquesta instància i que no pot admetre iniciatives encaminades a dictar obligacions a seguir pel Consistori.

Demana l'opinió dels Consellers els quals expressen un criteri idèntic al manifestat pel Sr. Alcalde.

S'acorda per unanimitat no prendre en consideració l'esmentada instància.

El Sr. Jubert indica que pel que fa referència a cases de prostitució es farà tot el possible per evitar que existeixin infraccions a les lleis que les reglamenten.

Es pren l'acord de concedir autorització a la senyora Elisa Torres per instal·lar un dipòsit de vins (pendent de la sessió anterior.)

S'aixeca la sessió.

Ja sou soci de l'Ateneu Cultural?

Pintura

Decoració

Francesc Ragolta

Pintor decorador artístic

Empaperador

VENDA DE PAPERS PINTATS

Carrer Ramon Ferrándiz, 116

CASSÀ DE LA SELVA

MARQUETERIA
PLAFONS - FULLOLES
SOMMIERS
COLORS - ASSECANTS
VERNISOS - HIDROFUGS
AGLOMERATS
PAVIMENTS - GRASSES

MAGATZEMIS GUCUT

Avinguda 20 de Juny N.º 12

GIRONA

DE LA MEVA INFANTESA

A la meva muller.

La solitud d'aquest hort
em recorda a l'estimada.
El Sol porta flames d'or!
Quina excelsa flamarada!
Els ocells de bon matí
desgranen la Sinfonia
de l'Amor que ha de vení,
pur com la claror del dia.
I trobo l'hort fet breçol
com quan en nostra infantesa
dormíem besats pel sol
amb innocent tendresa!
Tu tenies sols un any
i jo també esposa meva.
Quan en els cors no hi ha engany
l'Amor no hi posa cap treva.

EMILI GRAELLS i CASTELLS

Hom diu que...

Fa una pila de números que no publicàvem aquesta secció, perquè Cassà era una de les basses d'oli més importants. Ara hem de dir que es diu que...

...una colla de vilets es dedicaren durant uns dies, a la sortida del novenari —fortificats rera unes botes de vi— al trencament de vidres de la notaria. El terrabastall cada dia era grandíós, i s'arribaren a trencar vidres i destruir molts llistons. La cosa ha acabat amb el pagament dels desperfectes per part dels nois entremaliats i amb una estirada general d'orelles.

...a les nits hi ha uns cantadors «amateurs» tant importants com escandalosos i desafinats.

M. del R.—Em sembla que a aquests nois els manca una bona batuta que podria molt ben ésser una bona vara de freixa.

...que les Barraquetes, per comptes d'asfaltar-les, hom les ha ensorrades.

...el personatge més important dels dos balls celebrats diumenge, fou el buit.

XIRIU-XIRIU-XO

Llista de llibres de la Biblioteca de l'Ateneu

Fem avinent als socis, als quals interressi llegir alguns llibres de la Biblioteca de l'Ateneu Cultural, que poden recollir-los de 9 a 10 de la vetlla tots els dies feiners en l'estatge social. El préstec d'un llibre es fa per quinze dies.

Continuem la publicació de la llista dels llibres existents a l'esmentada Biblioteca.

- En las zarzas del Horeb.—Vargas Vila.
- El jinete sin cabeza.—Mayne Reid.
- El Pueblo sin Dios.—César Falcón.
- El Deber.—Samuel Smiles.
- El talismà (2 v.).—Walter Scot.
- Els deu mil (2 v.).—Xenofont.
- Els camins del paradís perdut.—Mn. Llorenç Riber.
- El preu de l'amor.—Arnold Bennet.
- El llibre de la jungla.—Rudiard Kipling.
- El marxant de Venècia.—Shakespeare.
- Endebades.—E. Sienkiewiez.
- El Rey Lear § Coriolano § Como gustéis.—Shakespeare.
- Espanya indecisa.—J Tiffon.
- Estudios apologéticos y polémicos.—J. Gou.
- Eiffel.—Jean Prevost.
- El marxismo.—W. J. Lenin.
- El momento constitucional.—F. Villanueva.
- El sentimiento de tristeza en la literatura contemporánea.—José Delaso.
- El hombre de la pampa.—Jules Supervielle.
- El agente secreto 123 x 18.—Ch. Lucieto.
- El tesoro dramático de Henrich Ibsen.—Salvador Albert.
- En tierra de Santos.—Alberto Insúa.
- El mundo de Williams Clissold (2 v.).—H. G. Wells.
- El adiós de Schubert.—V. Blasco Ibáñez.
- Ellos.—Amado Nervo.
- Ensayos.—Amado Nervo.
- El gris y el cadmi.—J. M. Junoy.
- El fin de una pecadora.—Antonio Valdés.
- Filipinas por España (2 v.) E. Reverter Delmás.
- Flor de Fango.—Vargas Vila.
- Faules.—Lafontaine.
- Filosofia i Cultura.—J. Serra Hunter.
- Fisonomías Sociales.—Pérez Galdós.

Immillorables

Timbres de Cautxí

Sistema patentat "FLEX"

IMPREMTA VILALLONGA

Fàbrica de

DOMINGO

Tapones,

Discos y

Especialidades

Fabricantes:

Dispongo de maquinaria moderna para esmerilar y ensamblar toda clase de productos derivados del corcho.

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Selvatana

Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22

Per a contractes: Pere Arpa

Gran assortit en

Calçat de temporada

no dubteu un moment,

En XEC Espardenyer

us en servirà d'econòmic i superior

Castelar, 41

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

Articles de Ferrreteria - - Armeria i efectes de caça

URALITA

Agència oficial: J. BERDALET

Cassà de la Selva

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Principal

Per a contractes:

Francesc Gruart Telèfon 19

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

Subscriuiu-vos a "Horitzó"

Agència d'Autòmibus i Transports

La Cassanense

Administració: Castelar 61.

Garatges: Progrés, 3 i 31

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»
«Representant de la cervesa *Damm*»

Cassà de la Selva

Pere Mercader

CAPELLERIA - - - GORRISTERIA

Camises-Corbates-Cinturons-Sempreles darreres Novetats!

Plaça Mn. Cinto Verdaguer, 5

Cassà

Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretina VDA. JOAN ABELLI

Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva

Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

Narcís Martí

Tocineria - Comesibles

Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

Telèfon 32 R

JUBERT & PRESAS
BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Anselm Clavé - Telèfon 15
Garatge Bany

Cassà de la Selva

Narcís Duran

Aiguardents i Licors - - - Elaboració acuradíssima
Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

Jaramago Valadia

EL MILLOR PAPER DE FUMAR

ESTOIG ENGOMAT : 10 Cts.

JARAMAGO "ORO" : 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs

DIPOSIT DE VENDA:

Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES,
MONEDERS, JOCS DE CARTES,
DOMINÓS, ESCACS, PARCHESSIS,
etc. etc.

Venda a l'engrs i a la menuda

Servei amb camió de Cassà a Bar-
celona, amb parades a Caldes de
Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures

Cassà de la Selva